Prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Central), judecător Suruceanu Valentina
Dosarul nr. 2r-786/25 (2-25008090-02-2r-15042025)

D E C I Z I E

05 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Marina Anton
Judecătorii Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

soluționând *fără participarea părţilor*, recursul declarat de avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025, prin care a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lupei Viorica împotriva lui Popa Pavel, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești (STAS Hîncești) din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud-Vest (ATAS Sud-Vest) cu privire desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori

și acțiunea reconvențională înaintată de Popa Pavel prin intermediul reprezentantului, avocata Onici Svetlana împotriva Vioricăi Lupei, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 23 ianuarie 2025, avocatul Mereuță Victor în interesele lui Lupei Viorica a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Popa Pavel, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești (STAS Hîncești) din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud-Vest (ATAS Sud-Vest) cu privire desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

Ulterior, avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel a depus cerere reconvențională împotriva lui Lupei Viorica, intervenient accesoriu, Direcția pentru

protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori.

În ședința de judecată din data de 09 aprilie 2025, avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel a înaintat o cerere privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii, prin interzicerea pârâtului Lupei Viorica de a traversa frontiera Republicii Moldova împreună cu copii minori *****, a.n. ***** și *****, a.n. ***** fără acordul tatălui, Popa Pavel, a.n. *****.

În motivarea cererii a invocat că la moment, copii minori se află la domiciliul mamei, Lupei Viorica în raionul Hîncești satul Pașcani împreună cu buneii de pe linia maternă, iar, mama refuză categoric să dea copii și tatălui Popa Pavel măcar pentru zilele de week-end, invocând că ultimul ar putea să scoată copii din țară, motiv din care, consideră că este necesar a aplica măsura de asigurare solicitată, or mama copiilor, de la înaintarea cererii de chemare în judecată până la moment a părăsit de 2 ori hotarele R.Moldova, plecând în Irlanda, faptul dat demonstrează că ultima intenționează să scoată copii din țară, neavând acordul tatălui în acest sens, iar insistența acesteia de examinare rapidă a cererii de chemare în judecată este strâns legată de necesitatea părăsirii teritoriului.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin interzicerea pârâtului reconvențional Lupei Viorica de a traversa ftontiera Republicii Moldova împreună cu copii minori ***** și ***** fără acordul tatălului Popa Pavel.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 14 aprilie 2025, avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu soluționarea problemei în fond și admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel a invocat că părțile prezentului proces, reclamantul și pîrîtul, se află într-un litigiu pentru determinarea domiciliului copiilor minori cu unul dintre părinți, respectiv, avînd în vedere riscul iminent al scoaterii copiilor din țară fără acordul tatălui, întrucît, la momentul actual copiii se află cu mama acestora, a fost

înaintată o cerere de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii prin aplicarea interdicției scoaterii copiilor minori din țară fără acordul tatălui.

Susține că copiii minori ***** și ***** sunt cu mama acestora, împreună cu buneii și alte rude pe linie maternă, în *****, iar, luând în considerare faptul că mama copiilor refuză categoric să dea copiii și tatălui măcar pentru zilele de wekeend, consideră că este necesară aplicarea măsurii de asigurare solicitată.

La fel, informează despre faptul că mama copiilor minori, Lupei Viorica, de la înaintarea acțiunii în instanță, pînă la momentul actual, a părăsit de 2 ori teritoriul țării, plecînd în Irlanda. Acest fapt demonstrează că pîrîta reconvențională intenționează să scoată copii din țară, neavând acordul tatălui în acest sens, Or, aceasta este stabilită cu traiul și munca peste hotarele țării, în Irlanda de cîțiva ani, iar, insistența acesteia în vederea examinării rapide a cererii de chemare în judecată este strîns legată de necesitatea părăsirii teritoriului.

Mai susține că în cadrul examinării cauzei, pîrîta reconvențională a recunoscut că de când este înaintă acțiunea în instanță, a părăsit teritoriul țării, plecând în Irlanda de 2 ori, însă a invocat faptul că nu deține actele de călătorie a copiilor pentru a-i putea scoate din țară.

În acest sens, atrage atenția asupra prevederilor art. 4 din Legea Nr. 273 din 09-11-1994 privind actele de identitate din sistemul național de pașapoarte.

În acest fel, mama copiilor nu este îngrădită în dreptul de a perfecta actele de identitate copiilor minori și părăsirea teritoriului țării fără acordul tatălui, iar invocarea motivului că nu deține actele de călătorie ale copiilor nu este relevant.

În contextul în care, încă nu este pronunțată o decizie definitivă cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori, existând riscul imposibilității executării unei eventuale hotărîri de admitere a acțiunii reconvenționale depusă de către Popa Pavel către Lupei Viorica, dacă copii vor fi scoși din țară fără acordul tatălui, consideră necesară aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii conform cererii înaintate.

În aceste circumstanțe, consideră că cererea de asigurare a acțiunii este motivată, iar, încheierea instanței de fond urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi decizii.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 09 aprilie 2025, iar, cererea de recurs a fost depusă la 14 aprilie 2025, (f.d. 111).

Astfel, recursul declarat de avocatul Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025 se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătoreşti.

În temeiul art. 175 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pârâtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la

art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar, aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.

În argumentarea concluziei, Colegiul notează că obiectul cererii de chemare în judecată înaintată de Lupei Viorica, precum și obiectul acțiunii reconvenționale înaintată de Popa Pavel îl constituie printre altele și determinarea domiciliului copiilor minori ***** și *****.

Iar, prin cererea de asigurare, Popa Pavel a solicitat interzicerea pârâtului reconvențional Lupei Viorica de a traversa frontiera Republicii Moldova împreună cu copii minori ***** și ***** fără acordul tatălului Popa Pavel.

La caz, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă și legală soluția primei instanțe privind netemeinicia cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în sensul în care aceasta a fost înaintată. Or, prin prisma art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din necesitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

În acest sens, instanța de recurs învederează că prin cererea de asigurare a acțiunii, recurentul Popa Pavel solicită interzicea lui Lupei Viorica de a săvârși anumite acte, și anume, interzicerea de a traversa frontiera Republicii Moldova împreună cu copii minori fără acordul tatălui, însă această solicitare nu este suficient argumentată în contextul existenței riscului invocat în coroborare cu necesitatea asigurării executării eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii reconvenționale.

Or, atât recurentul cât și reprezentantul acestuia, avocata Onici Svetlana nu au prezentat circumstanțe de fapt din care ar rezulta anumiți indici cu privire la riscul iminent de scoatere a copiilor din țară și nici nu au dovedit faptul că aceștia ar circula frecvent prin ieșirea/intrarea în Republica Moldova, fără acordul tatălui.

În acest sens, Colegiul, având în vedere că, asigurarea acţiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate fi dispusă doar în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută, evitarea riscului de neexecutare a unei eventuale hotărâri emise în favoarea recurentului, consideră că instanța de fond just a apreciat că în speță, Popa Pavel nu a prezentat probe în confirmarea faptului că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, precum și reaua-credință a pârâtului.

Or, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță justificat și argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea lui Popa Pavel privind asigurarea acțiunii, ca fiind una neîntemeiată.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare ale ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil conchide de a respinge recursul şi de a menține încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025, prin care s-a respins cererea cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel urmează a fi respins, cu menținerea încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocata Onici Svetlana în interesele lui Popa Pavel.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 09 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Lupei Viorica împotriva lui Popa Pavel, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Hîncești (STAS Hîncești) din cadrul Agenției Teritoriale de Asistență Socială Sud-Vest (ATAS Sud-Vest) cu privire desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori şi încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori și acțiunea reconvențională înaintată de Popa Pavel prin intermediul reprezentantului, avocata Onici Svetlana împotriva Vioricăi Lupei, intervenient accesoriu Direcția pentru protecția drepturilor copilului sectorul Buiucani cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Marina Anton

Judecătorii: Dorin Dulghieru

Constantin Roșca